

OPINIÓ 16 octubre 2009 2.00 h

Puigverd, sobre la Bisbal

ANTONI PUIGVERD. GIRONA

Si no m'he manifestat sobre la mal anomenada variant de la Bisbal (han ideat una autovia, com recorden Jaume Fañé i Antoni Martí), no és pas per falta de ganes. I encara menys per falta d'emoció. Bé que físicament allunyat de la ciutat natal, tinc records meravellosos de Castell d'Empordà, de l'ermita i la font del Remei, paratge avui molt prestigiós, de gran atractiu turístic, on anava tot sovint, cada estiu, amb els meus germans. Però tinc records no menys meravellosos del paratge del convent (menys conegut, però dolcíssim), on els meus pares em portaven tan sovint, així com de l'entorn de Fonteta, que per anar-hi s'havia de passar pel carrer Nou, on jo vivia. Al cementiri, que és d'elegant factura noucentista, hi ha enterrats els meus pares, l'àvia Remei Massaguer, els oncles Lluís Plaja i Anita Romaguera. Si passa pel nord, l'autovia destrossarà un paisatge prodigiós, admiradíssim, font de riquesa turística. Si passa pel sud, destrossarà el paisatge on descansaven els meus avantpassats, no tan admirat, de moment, però igualment valuós per les seves possibilitats turístiques. Jo sempre defenso el paisatge com a font de riquesa, no perquè jo tingui o aspiri a tenir riqueses (ni a la Bisbal tinc casa), sinó perquè l'únic valor que avui no discuteix ningú és l'econòmic. Joan Armangué i els alcaldes socialistes de l'Empordà parlen de progrés, però a aquestes altures de la pel·lícula econòmica, superat el *desarrollismo* del XX, haurien de demostrar amb números i no amb tòpics que l'asfalt és progrés i no regrés. A la Toscana i a la Provença saben que la bellesa és la mare del seu benestar. Em pensava que els que ara manen coneixien les possibilitats de l'economia turística empordanesa. Joaquim Nadal va aconseguir una cosa que els generals romans ja sabien: la manera més fàcil de guanyar una guerra és dividir l'adversari. Enfrontant els perjudicats per l'opció nord amb els perjudicats per l'opció sud, Nadal ha dividit els opositors a l'autovia, que ara es barallen entre ells. *Divide et impera*. Per no fer el joc a aquesta divisió induïda, jo no volia manifestar-me. I també per una altra cosa. A mi no m'agrada fer volar coloms i procuro escriure sense perdre de vista la realitat. I em sembla evident que cal trobar una solució per comunicar la pobladíssima Costa Brava del centre amb la capital gironina. Ingenú de mi, esperava dels socialistes una resposta refinada a aquest problema. Una resposta provençal o toscana. Constato, desolat, que Nadal i companyia, com si l'Empordà fos un desert, han decidit destrossar el baix ventre de les Gavarres. Unes Gavarres que, l'any 1977, socialistes primerencs de la Bisbal, Joan Cals, Lluís Viella i jo mateix, entre d'altres, acompanyats per Ernest Lluch, vam contribuir decisivament a salvar molt abans que estigués de moda l'ecologia. A l'arxiu d'El Punt hi ha una foto que ho testimonia. Podríeu tornar-la a publicar.